

Sommer. Men det maa nu det ærede Medlem selv nærmere overveje, og naar han vil tage Ansvaret for at foreslaa Sommervalg, skal jeg ikke have noget imod at tiltræde det. Forholdet er nemlig det, at vi kan ikke blive ved at staa og strides her om dette, vi skal af Hensyn til Rigsdagens Ferie have en Løsning senest Onsdag. Vi skal have den, inden Rigsdagen holder Juleferie, derfor maa jeg strække mig saa langt som overhovedet muligt for at imødekomme det ærede Medlem. Om Færøernes Folketingsmand sagde det ærede Medlem, at han jo ved sin Afstemning for Grundloven og Valgloven havde godkendt Sommervalg baade i 1916 og 1917. Medlemmer, som er ukendte med Forholdene paa Færøerne, kunde muligvis deraf drage den Slutning, at der var afholdt Sommervalg paa Færøerne i 1916 og 1917. Der er ikke afholdt Lagtingsvalg i nogen af de Somre, og der havde vel nok været Lejlighed til, hvis et Lagtingsvalg nærmede sig, at faa det afværget. At tage Initiativet dertil behøvede ikke særlig at paahvile Folketingsmanden, det kunde ogsaa paahvile Ministeren, Administrationen, Amtmanden eller Lagtinget selv; fra mange andre Steder kunde Initiativet til at undgaa Sommervalg komme, saa jeg kan ikke se, at det ærede Medlem har Ret, naar han her i Salen vil paalægge den ærede Folketingsmand Ansvaret for, at der kunde være blevet Sommervalg paa Færøerne i 1916 og 1917, Sommervalg, som dog ikke er blevet til noget.

Det ærede Medlem fra Færøerne sagde, at det var en lovlig Lagtingsbeslutning, at der skulde være Valg i Oktober. Deri har han Ret, det er en Lagtingsbeslutning, som er taget med 11 Stemmer, medens 9 afholdt sig fra at stemme, 9, som i Virkeligheden var imod denne Beslutning. Det vilde ogsaa have været mig inderlig kært, hvis det havde været muligt at følge Lagtingets Vedtagelse, for jeg anser det for meget kedeligt, at man skal være nødt til at gaa imod en Lagtingsvedtagelse. Men det er ikke muligt at undgaa det. Det er saa uheldigt, at Lagtinget har vedtaget noget, som det efter min bestemte Overbevisning ikke lader sig gøre at ophøje til Lov. Det er det, der er i Vejen, det er ikke nogen Uvillie fra min Side. Jeg vilde gerne følge Lagtinget, men jeg kan ikke. For det første maa jeg vedblivende hævde, at det, at vi en Gang har udsat Sogne- og Byraadsvalg, virkelig ikke kan overføres paa Lagtinget, der ikke alene, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) sagde, er et Amtsraad, men tillige er meget mere,

nemlig raadvivende i Lovgivningssager. Det kunde føles som en meget bitter Tilsidesættelse af de færøske Vælgeres Ret, hvis vi her vedtog, at de nu valgte Lagtingsmedlemmer skulde fungere flere Maanedes ud over den Tid, Vælgerne har valgt dem til. Men lad det nu være. Det kunde vi gøre, det lader sig lovligt foretage, det er ikke grundlovsstridigt, saaledes som det vilde være at forlænge Rigsdagsmedlemmernes Mandater ud over Valgperioden. Men saa kommer dertil, at hvis vi udsætter Lagtingsvalget til Oktober, er der ikke noget Lagting, der i Overensstemmelse med den nye Grundlovs Regler i Juni Maaned kan vælge en Repræsentant for Færøerne til Landstinget, og det skulde der dog gerne være. I sidste Samling skete der det sørgelige, at Færøernes Repræsentant i dette høje Ting døde. Da enedes vi om, skønt vi ellers ikke udskriver Valg til Landstinget, at vi i dette ene Tilfælde skulde udskrive Valg, for at Færøerne ikke skulde være helt urepræsenterede i denne Forsamling, og dette høje Ting lod de færøske Sager ligge og vente, indtil den nye færøske Repræsentant kom. Dette mener jeg alt sammen var rigtigt, men saa maa jeg ogsaa modsætte mig, at man ved en Lovs Vedtagelse tilvejebringer en saadan Tilstand, at der nødvendigvis maa blive en Tid, lad os sige fra Maj til November, i hvilken der ikke kan vælges nogen Repræsentant for Færøerne til denne høje Forsamling. Det er dette, jeg anser det for tvingende nødvendigt for mig at modsætte mig, og det er af denne tvingende Grund, at jeg ikke kan følge Lagtinget i dets Beslutning om at udsætte Lagtingsvalgene til Oktober. Deri kan der ikke være noget stødende eller udæskende overfor Lagtinget. Det er en Situation, som er tilvejebragt ved en Lagtingsbeslutning, hvor man ikke har haft Øje for alle Forudsætningerne for, hvad man vedtog. Man har aabenbart aldeles ikke i det færøske Lagting, da man vedtog denne Beslutning, været opmærksom paa, hvilke Konsekvenser det vilde have med Hensyn til Valget af Landstingsmand, og naar man har gjort Færøernes Lagting opmærksom derpaa, vil dets Medlemmer, som forstandige Mænd, ogsaa sige: Naa, ja, det er jo rigtigt; hvis det er forkert, hvad vi har vedtaget, saa er det heldigt, at man i den danske Rigsdag har rettet det. Hvis vi ikke rettede det, vilde de bagefter sige: Det var nydeligt, nu staar vi her og har ingen Landstingsmand i næsten et halvt Aar og det i Tider som disse. Det er rigtigt, at vi ikke har megen Tid nu til at behandle dette Lovforslag, men det skyldes jo for en